

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Nr. 6MS/12.11.2025.

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

București, 11.11. 2025

Nr. 3b-18 /829

Către:

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Stimate Domnule Președinte,

În temeiul articolelor 191-192 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, vă înaintăm moțiunea simplă împotriva ministrului Energiei Bogdan-Gruia Ivan, intitulată „România în beznă – falimentul programat al sistemului energetic național”,

inițiată de cel puțin 50 de deputați aparținând Grupului Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor conform listei cu semnături anexată.

În numele inițiatorilor, cu respect,

Mihail Adrian ENACHE
Lider al Grupului Parlamentar al
Alianței pentru Unirea Românilor

Grupul Parlamentar AUR

Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Telefon: interior 2160, 2161; telefon direct: 0213160367; e-mail: aur@cdep.ro

Moțiune simplă

„România în beznă – falimentul programat al sistemului energetic național”

În conformitate cu articolele 191–192 din Regulamentul Camerei Deputaților privind rolul Camerei Deputaților în exercitarea controlului parlamentar asupra activității Guvernului, vă înaintăm moțiunea simplă, intitulată: „România în beznă – falimentul programat al sistemului energetic național”.

La mai bine de 140 de ani de la inaugurarea la Timișoara a primei rețele electrice de iluminat din Europa, guvernul riscă acum să închidă lumina peste întreaga țară. La 140 de ani de tradiție și inovație tehnologică, cu atâta efort și investiții fără precedent și de neimaginat pentru români, astăzi, chiar și în era digitală, nu reușim nici măcar să peticim bruma de investiții care a consolidat cândva întreg sistemul energetic al țării, coloana vertebrală a Industriei energointensive.

România înregistrează în prezent una dintre cele mai grave crize energetice din ultimele decenii, în care sistemul energetic național a ajuns într-o stare atât de fragilă, atât de vulnerabilă, înregistrându-se un potențial real de colaps sincron, prin închiderea capacităților inerțiale energetice – un rezultat al unor decizii politice eronate, lipsite de o strategie de profunzime, prin angajamente europene păguboase pentru interesele economice și de securitate națională.

Peste toate aceste strategii care au pus în pericol securitatea țării, închiderea succesivă a hidrocentralei Vidraru, a Reactorului 1 de la Cernavodă și a majorității termocentralelor de reglaj primar a condus în mod clar la o reducere și mai mare a rezervei sincrone de energie a țării.

Astăzi, România se zbate, din perspectivă energetică, la limita inferioară de echilibru, iar riscul de blackout nu mai este un subiect de probabilitate teoretică, ci un scenariu tehnic posibil, permanent. Deoarece guvernele, prin politicile implementate în ultimele decenii, păguboase sau impuse de la Bruxelles, au ales pentru țară strategii energetice greșite, neadaptate specificului național, nevoilor de consum și capacităților de stocare, puterii de cumpărare, practic demolând infrastructuri energetice tradiționale și înlocuindu-le doar prin programe exhaustive și cu costuri mari, inclusiv pentru mediu, cu sisteme nesincrone – fotovoltaice și eoliene – integrate haotic, fără programe și strategii de echilibrare, fără stocare și fără capacități de reglaj subsecundă.

Ca rezultat, România a ajuns la una dintre cele mai contraperformante situații la nivel european, adică are o rețea instabilă, cu pierderi uriașe, cu prețuri explozive și o populație adusă în pragul sărăciei energetice.

Dar România are și cele mai mari prețuri la energie din UE, raportate la puterea de cumpărare reală. O gospodărie medie cheltuește 20–25% din venituri pe energie – dublu față de media UE, iar industria e sufocată, populația trăiește în frig și teamă. Țara care lumina Balcanii trăiește acum cu frica întreruperii curentului. Acestea rezultă nu din analize sumare, ci din analize de profunzime!

După 1989, în România au fost inițiate o serie de reforme majore ale sectorului energetic, separându-se producția, transportul și distribuția, iar resursele de gaz, hidro, termo și nuclear au fost puse să concureze între ele, în logica „pieței libere”. După această liberalizare, fiecare tip de sursă a fost gestionat izolat, fără coordonare sistemică. Hidroelectrică, Nuclearelectrică, Complexurile Energetice și Romgaz au devenit entități independente, fără mecanism național dedicat de planificare a necesarului și a echilibrului energetic, „concurență internă” care a condus, în cele din urmă, fără precedent la nivel european, la fragmentare, sub-investiții, pierderea coerenței strategice, limitând modernizările, reducând astfel, inevitabil, rezervele sincrone și ducând la pierderea controlului segmentelor energetice!

„În condițiile în care rezerva geologică de cărbune (în special lignit), ca sursă primară de energie strategică, contribuie la asigurarea securității energetice a țării, continuarea exploatarei zăcămintelor nu poate fi pusă la îndoială și nu se poate renunța la funcționarea centralelor electrice pe cărbune (pe termen mediu)”, se menționează în documentul elaborat de Academia Română în 2017 și intitulat STRATEGIA DE DEZVOLTARE A ROMÂNIEI ÎN URMĂTORII 20 DE ANI.

Cu toate acestea, în ultimii ani, sistemul energetic național a fost împins către colaps printr-o serie de decizii politice și administrative incoerente, care au ignorat realitățile tehnice și economice ale țării. Așa-zisul „plan de decarbonare 2021–2026” a devenit un plan de decuplare a României de la propria energie, distrugând capacități sincrone esențiale și generând o dependență periculoasă de importuri.

În perioada 2021–2026, guvernul a acceptat închiderea grupurilor energetice de la Rovinari, Turcenii, Ișalnița și Călărași, însumând peste 3.500 MW de capacitate stabilă. În locul lor, s-au promis parteneriate de tranziție cu OMV Petrom, ALRO și Tinmar, însumând doar 1.700 MW, dintre care cea mai mare parte nesincronă (fotovoltaică). În paralel, CE Oltenia a fost adusă în pragul lichidării, după un împrumut de 251 de milioane de euro, neacoperit nici până astăzi. Deși compania a investit peste 1 miliard de euro în modernizări, guvernul a decis închiderea unor grupuri perfect funcționale. Centrala de la Iernut, începută în 2019, nu este nici astăzi finalizată, iar proiectul de la Târnăveni–Lăpușești nu are nici măcar contract semnat.

Rezultatul acestor greșeli este vizibil în facturile populației. România a ajuns în top 5 cele mai scumpe țări din Uniunea Europeană la energie electrică, raportat la puterea de cumpărare, cu un nivel de 32,35 PPS/100 kWh (Eurostat, 2025). Cetățenii plătesc prețuri apropiate de cele din Germania, dar cu salarii de patru ori mai mici. În același timp, piața internă este instabilă: prețurile variază între 0,08 și 3,31 euro/MWh în aceeași zi, iar sistemul devine tot mai dependent de importuri, la costuri record.

În plan financiar, România a intrat într-o spirală a împrumuturilor. Doar în 2025, guvernul a contractat peste 50 de miliarde de euro – echivalentul a 259 miliarde lei, din care 100 de miliarde reprezintă datoriile vechi „rostogolite”. Dobânzile depășesc 7%, ceea ce înseamnă că în 10 ani datoria publică se va dubla, fără ca infrastructura energetică să beneficieze de investiții reale.

În același timp, absorbția fondurilor europene este dezastruoasă: doar 17% din alocarea pentru perioada 2021–2027 a fost efectiv utilizată, iar din PNRR, România a atras până acum 6,4 miliarde de euro în granturi și 4,3 miliarde euro în împrumuturi – sub jumătate din sumele disponibile.

Aceasta este imaginea de ansamblu a unui sistem energetic abandonat, în care deciziile politice au înlocuit logica economică și interesul național. România produce tot mai puțin, plătește tot mai mult și se împrumută tot mai scump. Este timpul pentru o schimbare reală – pentru redeschiderea și re tehnologizarea capacităților sincrone, dezvoltarea producției interne de baterii și hidrogen, și refacerea unui sistem energetic suveran, stabil și românesc.

Dar România dispune de rezerve de lignit pentru încă cel puțin 40 de ani. Așadar, nu resursele lipsesc, ci politica de re tehnologizare și integrare a acestor capacități ca rezerve sincrone curate. Termocentralele nu trebuiau închise, ci modernizate – cu filtre performante, cu sisteme de monitorizare și reducerea componentelor de poluare severă, cu sisteme de eficiență termică ridicată și control digitalizat al emisiilor. În ciuda acestor deziderate, eliminarea lor „în orb” a distrus stabilitatea energetică a României.

După oprirea hidrocentralei Vidraru și a Reactorului 1 de la Cernavodă, în anii următori, pentru revizie și re tehnologizare, România va dispune de 45–50 % din rezerva sincronă istorică, în situația în care grupul de termocentrale nu va fi închis. Mai mult, reactorul 2 rămâne singura sursă sincronă pe componenta nucleară, asigurând circa 700 MW, însă orice avarie sau problemă tehnică, incluzând chiar și alimentarea cu apă pentru răcire din Dunăre, poate ridica o problemă majoră prin reducerea semnificativă a inerției energetice a sistemului național.

Problemele foarte mari apar, de asemenea, la amiază, când energia fotovoltaică este ridicată și, dacă în plus vântul puternic produce multă energie eoliană, rezerva de energie sincronă va acoperi cu și mai mare greutate fluctuațiile mari din rețea cauzate de fotovoltaic și eoliene, în lipsa unor baterii grid-forming, capabile să mențină frecvența și tensiunea rețelei. Chiar și fluctuații minore de sarcină generează dezechilibre majore de frecvență (49,8–50,2 Hz).

Se cunoaște faptul că deficitul de reglaj atinge frecvent 500–800 MW, valori critice pentru stabilitatea SEN, iar fără termocentrale și hidrocentrale sincrone active, rețeaua națională și-ar pierde la limită inerția de sistem. Din acest motiv, considerăm că România are nevoie urgentă de mix energetic, de resurse sincrone – gaz, hidro, nuclear – pentru a reacționa în mai puțin de o secundă la variațiile de frecvență induse de rețea.

Fără termocentrale sincrone, România „poate rezista” cel mult 48 de ore fără importuri externe. Iar această stare poate deveni un scenariu foarte apropiat, în condițiile unei ierni foarte grele, care solicită foarte mult SEN la orele de vârf. În lipsa inerției, orice perturbare majoră în rețeaua europeană poate genera blackout parțial sau total. Sistemul nu are mecanism de reacție subsecundă, iar frecvența se corectează lent și instabil.

De asemenea, trebuie să reamintim faptul că, la nivel național, codurile tehnice prevăd doar rezerve de reglaj primar, secundar și terțiar, nu avem un sistem de răspuns tip „Fast Frequency Response (FFR)”, dedicat reacțiilor subsecundă, ceea ce implică o carență gravă, într-un sistem energetic cu inerție redusă și integrare masivă de surse regenerabile. Din acest motiv, este absolut necesar și urgent să se analizeze serviciul național FFR, cu introducerea și implementarea unor capacități tehnice noi, cum ar fi bateriile grid-forming. România trebuie să-și creeze reguli de piață pentru reacție în timp de sub o secundă și durată de 5–30 s, așa cum s-a implementat deja în Marea Britanie sau Germania.

România are în prezent doar aproximativ 150 MW în sisteme de stocare (BESS). Majoritatea sistemelor implementate sunt grid-following, adică urmează frecvența, dar nu pot genera stabilitate și, practic, România nu are încă baterii grid-forming, capabile să mențină frecvența și tensiunea rețelei – un handicap major național. Este limpede că fără stocare sincronă, nu există siguranță energetică.

Este, de asemenea, de remarcat nu numai problemele surselor de energie, a celor sincrone, dar și ale distribuției, ale infrastructurii naționale învechite, subdimensionate sau neadaptate regimurilor actuale de lucru, incluzând și prosumatorii. Astfel, rețelele din marile orașe (București, Iași, Cluj, Constanța), fiind învechite și insuficiente, consumurile simultane pentru locuințe, industrie și electromobilitate depășesc capacitățile actuale, ceea ce impune urgent o modernizare adecvată, pentru că riscul de pene masive ar putea crește exponențial.

Dunărea în retragere – risc pentru Cernavodă și Porțile de Fier!

În ultimii ani, România s-a confruntat cu un fenomen hidrologic sever, marcat de scăderi critice ale nivelului Dunării, atingând în anumite sectoare valori apropiate de minime istorice. În apropierea centralei nucleare de la Cernavodă, debitul fluviului a scăzut anterior până la aproximativ 200 m³/s (în anii de secetă), față de un debit uzual necesar pentru siguranța sistemului de răcire. Deși centrala este proiectată să funcționeze în condiții dificile, riscurile legate de scăderea drastică a volumului de apă utilizat în procesul de răcire nu pot fi ignorate. Având în vedere extinderea planificată a capacităților nucleare prin punerea în funcțiune a viitoarelor Unități 3 și 4 de tip CANDU, precum și presiunea meteorologică din ce în ce mai intensă, apare întrebarea legitimă dacă România dispune de un plan strategic integrat care să prevină riscurile asociate scăderii nivelului fluviului. Astfel, în ultimele decenii, cota Dunării la Cernavodă a scăzut la aproximativ -200 cm, în special după 2003, nivel critic pentru centrală, în lunile august-octombrie. De altfel, în 2003, din cauza acestui nivel redus, a fost oprită Unitatea 1 de la Cernavodă. Astfel, scăderea nivelului Dunării poate afecta resursa de apă necesară răcirii centralei nucleare Cernavodă și debitul pentru hidrocentralele Porțile de Fier.

Pentru a preveni aceste niveluri reduse ale apei, în alte state europene, cum ar fi Germania sau Franța, s-au luat măsuri suplimentare, precum amenajarea unor micro-baraje în aval pentru creșterea locală a nivelului apei în zonele critice, construirea bazinelor tampon sau diversificarea surselor de răcire prin integrarea unor circuite hibride aer-apă. Ținând seama de aceste aspecte tehnice, pentru a evita riscul limitării sau opririi reactoarelor nucleare în lunile secetoase, și în România este necesar să se studieze implementarea unor măsuri similare, un plan național de refacere a nivelului apei, prin baraje pneumatice temporare, retenții controlate, canale de compensare și programe de curățare a aluviunilor.

Dar țara dispune nu numai de surse convenționale de energie, ci și de resurse emergente de hidrogen natural și regenerabil, care pot deveni piloni ai independenței energetice, și anume primul rezervor de hidrogen natural confirmat din Europa continentală, o resursă românească unică.

Așa cum se cunoaște, încă din anii 1970, în zona de sud-vest a României, în zăcămintele de ofiolite de la Tișovița-Iuți (Caraș-Severin), există un rezervor presurizat de hidrogen natural – confirmat științific în 2024 prin studii publicate în *International Journal of Hydrogen Energy*. Analizele arată că în acele zăcămintele sunt aproximativ 29 % H₂ și 69 % CH₄, dovedind un sistem abiotic activ, regenerabil geologic. Hidrogenul rezultat din reacțiile naturale de serpentinizare are amprentă de carbon aproape zero, fiind curat, regenerabil și strategic, o sursă vitală pentru suveranitatea economică a României.

- ▶ Ministerul nu a luat nicio măsură pentru o plafonare optimă, reală, atât de necesară pentru populație, prin reglementări raționale sau prin reducerea TVA-ului la energie.
- ▶ Prin Raportul Comisiei Europene COM(2025) 654 final, semnat la Bruxelles, la 22 octombrie 2025, s-au aprobat jaloanele T119 și T119a, care stabilesc calendarul oficial de închidere accelerată a capacităților energetice pe cărbune și lignit din România. Aceste jaloane, inserate în PNRR fără o analiză tehnică reală, reprezintă cea mai gravă vulnerabilitate energetică din ultimii 30 de ani pentru sistemul național. Conform documentului, Jalonul T119, (Trimestrul IV 2025 – România trebuie să scoată definitiv din exploatare, 3070 MW de capacități pe cărbune și lignit, confirmate prin decizii ANRE și certificate de deconectare definitivă de la SEN iar prin jalonul T119a (Trimestrul III 2026) – extinde obligația până la un total cumulat de 3780 MW închiși tehnologic, în paralel cu semnarea contractelor pentru doar 1300 MW de noi centrale pe gaz de înaltă eficiență – teoretic pregătite pentru utilizarea hidrogenului, dar care nu sunt nici construite, nici funcționale! Această secvență de închideri, impusă printr-un act semnat de Guvern și transmis Comisiei, înseamnă pierdere masivă de rezervă sincronă – echivalentul a aproape 45 % din stabilitatea mecanică a rețelei naționale. În realitate, proiectele pe gaz prevăzute pentru înlocuire (Mintia, Turceni, Ișalnița, Iernut) sunt întârziate, fără contracte complete și fără finanțare sigură, astfel încât anul 2026 va surprinde România cu doar jumătate din capacitatea sincronă necesară.
- ▶ Prin aceste jaloane, România a fost practic obligată să-și închidă coloana vertebrală energetică înainte de a construi sistemul care să o înlocuiască. Hidrocentralele funcționează la un nivel redus (≈ 3 GW), reactorul 1 de la Cernavodă va fi scos din funcțiune pentru retehnologizare, iar sursele eoliene și fotovoltaice – oricât de extinse – nu pot stabiliza frecvența rețelei în lipsa unei rezerve sincrone.
- ▶ Rezultatul direct, recunoscut chiar în anexa Comisiei, este că România va intra în 2026 într-o perioadă de vulnerabilitate energetică maximă, cu risc real de dezechilibru frecvențial, întreruperi de alimentare și importuri forțate la prețuri ridicate.
- ▶ Astfel, prin jaloanele T119 și T119a, România a acceptat fără analiză și fără protecție tehnică un program care poate aduce sistemul energetic în colaps în 2026. Este o eroare strategică și o capitulare energetică semnată în numele tranziției verzi, dar plătită cu întunericul românilor.

Deși este clar că în PNRR s-a semnat închiderea termocentralelor în 2026 (capacitate sincronă cumulată de 3780 MW), Ministerul Energiei a menționat, la Digi24, pe 22 octombrie 2025, adică exact în aceeași zi când s-a semnat raportul PNRR mai sus menționat, următoarele: „România va avea în continuare centrale pe cărbune active. Trei grupuri vor fi active până la finalul anului 2029, două dintre ele cel puțin până la finalul lunii august a anului viitor.” „.....ne interesează să păstrăm țintele climatice de decarbonizare ... dar niciodată în detrimentul securității energetice a României...”

Adică ministrul a mințit opinia publică!

În fața acestei situații, AUR a ales calea responsabilității. Nu calea promisiunilor goale, nu calea minciunilor frumos ambalate, ci drumul lucidității și al demnității naționale. Proiectul de lege inițiat de AUR pentru modificarea OUG 108/2022 nu a reprezentat doar o inițiativă legislativă ci un act de curaj și de reparație morală. Opoziția reală din Parlamentul României a dat dovadă că există încă oameni care nu acceptă ca România să fie condusă prin ordine venite de afară, fără să se țină cont de viața și siguranța cetățenilor ei. Prin inițiativa legislativă promovată, AUR a propus o schimbare de direcție: o tranziție energetică care să țină cont de oameni, de locurile de muncă, de nevoile reale ale țării. Vorbim de un proiect născut din dialog cu oamenii din teren, cu minerii, cu inginerii, cu familiile care trăiesc din munca lor și care văd cum li se fură viitorul. Adevărul este că România are nevoie de o tranziție firească, nu de o sinucidere programată. Are nevoie de o politică energetică în slujba poporului, nu a ideologiilor de import.

În contrast cu această abordare realistă și suverană, ministrul energiei a ieșit în fața presei vorbind despre un „succes monumental”. Un succes care, la o privire atentă, nu înseamnă altceva decât prelungirea temporară până în 2029 (în realitate până în 2026) a funcționării a trei grupuri energetice pe cărbune – fără să spună care sunt, unde sunt și dacă vor fi cu adevărat funcționale. Toate aceste informații sunt transmise către români fără date clare, fără transparență, fără garanții tehnice. Ministrul vorbește despre salvarea a 4.500 de locuri de muncă, în timp ce adevărul din teren este altul: numai la Complexul Energetic Oltenia sunt peste 9.000 de lucrători afectați direct, iar impactul social total depășește 50.000 de locuri de muncă, locuri de muncă ale unor oameni care depind, direct sau indirect, de funcționarea acestei structuri vitale pentru economia județului Gorj și pentru stabilitatea energetică a țării.

Prin toate acestea, este limpede că Ministerul Energiei a eșuat în toate dimensiunile fundamentale ale actului de guvernare: planificare, execuție, cercetare, suveranitate și protejarea consumatorului. Această moțiune arată situația tragică la care am ajuns, dar la care putem contribui decisiv să oprim această degradare, cu soluții adaptate nevoilor țării.

Toate acestea reprezintă o consecință cumulativă a neglijenței, a ineficienței și a lipsei de viziune a Ministerului Energiei.

LISTA

Suținătorilor motiunii simple împotriva ministrului
 Energiei - intitulată "România în beznă -
 falimentul programat al sistemului energetic național"

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	FLORZA GABRIEL	AUR	
2.	PUȘCĂȘU PETRE	AUR	
3.	TATPĂȘĂ DARE	AUR	
4.	MITREA DUMITRIŢA	AUR	
5.	VULPOIU DOREL	AUR	
6.	RADU FABIAN - CRISTIAN	AUR	
7.	SORIN MUNCĂCIU	AUR	
8.	ȚAGAR ROMICA	AUR	
9.	PASCARIU MIHAI - COSMIN	AUR	
10.	VADIM - TUDOR LIDIA	AUR	
11.	PARASCHIU CIPRIAN OTN	AUR	
12.	NEGOESCU MIHAI-BOGDAN	AUR	
13.	AVRĂMEȘCU, ȘTEFĂNIȚĂ - AUR	AUR	
14.	NEAMȚU GEDRGE	AUR	
15.	PORESCU ANTONIO	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
16.	ARTIMON DAN	AUR	
17.	Hegrea Petru-Gabriel	AUR	
18.	DASCĂLU CRISTINA EMANUELA	AUR	
19.	Popovici Florin CORNEL	AUR	
20.	Constanținescu Andrei	AUR	
21.	BABEA ALEXU VALENTIN	AUR	
22.	MAȘCĂ LUCIAN	AUR	
23.	GHERASCU LAURA	AUR	
24.	MILHAESCU MUGUR	AUR	
25.	BORNIA GRENDEA	AUR	
26.	BORNAN ALEXANDRU	AUR	
27.	BOVICI RAMONA	AUR	
28.	CORTA DRAGOS	AUR	
29.	Helceșu Florin Bogdan	AUR	
30.	MIMDREȘCU MIC.	AUR.	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
31.	Băcșor I. Dumitru	AUR	
32.	GILLOSY VERONICA	AUR	
33.	ANDREI GUȘĂ	AUR	
34.	HRISTU COSMIN	AUR	
35.	BRUYNSEELS RAMONA	AUR	
36.	Prîescu Ionela	AUR	
37.	PRĂNDESCU SILVIU-TITUS	AUR	
38.	Bino Daniel - Răzvan	ILR	
39.	CALIN GHEORGHE MATEES	AUR	
40.	Naleriu Munteanu	AUR	
41.	Ciornei DANIEL CĂTĂLIN	AUR	
42.	SIMION GEORGE NICOLAE	AUR	
43.	GURLOI SILVIU - OCTAVIAN	AUR	
44.	COLLESA ILIE-ALIN	AUR	
45.	BOBOL EUGENIA	AUR	

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
46.	ȚILEA STRAȘ	AUR.	
47	GLANINA SERBAN	AUR	
48	BUTURA CRISTINA IPINA	AUR	
49	IOSOBS COSMIN TEODOR	AUR	
50	Lucian Florin Pușcașu	AUR	
51.	ENACHE MIHAIL ADRIAN	AUR	
52	Cirilez Flamin	AUR	
53	ENACHE DIANA	AUR	
54	ORANCEA SILVIU	AUR	
55.	GEORGIE BADIU	AUR	
56.	ARIADNA CARLIGEANU	AUR	
57.	MICLĂU SAMUEL	AUR	